

Europa, renda bàsica i solidaritat

written by Josep Maria Loste Romero | 8 d'abril de 2020

La UE va ser fruit de la solidaritat i la generositat dels pobles europeus després del desastre de la Segona Guerra Mundial. Si ara, la solidaritat i la generositat desapareixen, també pot desaparèixer la UE. La «solució» del 2008 només va comportar desafecció i populisme.

Ara és l'hora de l'Europa de debò. De l'Europa humanista, social i federal dels pobles. Ara i aquí ens calen menys buròcrates i panxacontents neoreaccionaris, i més implementació dels valors dels fundadors de les institucions d'Europa, de Robert Schumann i Jean Monnet. En aquest sentit cal que s'estudiï seriosament la possibilitat d'establir una renda bàsica arreu de la UE que garanteixi unes condicions de vida dignes mentre duri la crisi de la Covid-19. Si el 2008 es va fer per als bancs, ara toca fer-ho per a les persones. Per altra banda, és urgent articular, posar en marxa la mutualització del deute públic en l'àmbit de tota la zona euro. Ara és el moment d'activar els anomenats «coronabons», els eurobons que facin possible una recuperació econòmica de debò de tota la zona euro. Lògicament, caldria també donar garanties als països del nord d'Europa, especialment, a Holanda i Alemanya. D'entrada considero que aquesta renda bàsica hauria de ser gestionada i abonada des de Brussel·les, no pas com fins ara a través dels estats, alguns molt corruptes, ineficients, ultrajacobins i neoimperialistes.

En síntesi, la salvació de la civilització europea –democràcia, llibertat i estat social del benestar– passa necessàriament per una renda bàsica finançada amb els eurobons (els coronabons) i, alhora, articular fórmules intel·ligents per transformar el conjunt de l'economia Europea i fer-la molt més transparent i eficient; és a dir, implementar de debò el

«new green deal» arreu de la UE.